

[H. C. Hansen]

ceret af andre stater foreløbig og i øvrigt er under omarbejdelse.

Jeg må erkende, at da jeg i min folketingsgruppe måtte meddele, at dette fællesmarkedspatent endnu ikke var fuldt udarbejdet, at man ikke kunne sige, hvordan den endelige udformning ville blive, og at ingen anden nation ville tilslutte sig det, blev der stille i gruppeværelse 2.

Vi er i fremskridtspartiet fællesmarkedstilhængere, men vi er ikke blinde, bevidstløse fællesmarkedstilhængere. Vi vil vide helt nøjagtigt, hvad vi stemmer for, og jeg må sige, at jeg fatter ikke, at folketingets øvrige partier uden videre kan acceptere en tilslutning til en konvention, som man ikke kender ordlyden af.

Jeg vil gerne pege på et par kendsgerninger, som er kommet frem under erhvervsudvalgets arbejde. Først og fremmest vil jeg gerne henvise til Håndværksrådets skrivelse, hvori der står, at man kunne frygte, at mindre, danske virksomheder ikke ville kunne klare sig i en storindustrialiseret produktion. Håndværksrådet repræsenterer trods alt 46.000 mindre og mellemstore danske erhvervsvirksomheder.

Må jeg også gøre opmærksom på, at indenrigsministeriet i en skrivelse af 19. november 1977 anfører, at det er af den opfattelse, at lovforslaget vil have en konkurrerende begrænsende effekt, som vil give tendens til generelt højere lægemiddelpriser, og ud fra dette synspunkt ikke finder den foreslåede ændring ønskelig. Jeg må erkende, at jeg er forundret over, at Forbrugerrådets formand, som også er erhvervsudvalgets formand, har kunnet acceptere lovforslaget, når indenrigsministeriet har den opfattelse, at det generelt vil betyde højere lægemiddelpriser. Fru Dorte Bennedsen må have været i strid med sig selv på dette område.

Må jeg gøre opmærksom på, at seruminstittet udtaler, at arbejdet med fremstilling af vacciner og andre biologiske lægemidler vil blive vanskeliggjort ved gennemførelsen af forslaget. Dels vil instittet blive hæmmet i udviklingsarbejdet med nye præparater på grund af andres patenter, dels må det ofre arbejde for at følge med i det stigende antal ansøgninger om patent på biologiske fremgangsmåder.

Det er en kendsgerning, at selv om Landsbrugsrådet har givet sin tilslutning til

lovgivningen, har Slagteriernes Forskningsinstitut udtalt, at det er imod ratifikationen.

Civilingeniør Niels A. Bach, Novos patentafdeling – Novo er formentlig det mest patentaktive firma, vi har i Danmark – konkluderede på et møde i Ingeniørforeningen den 2. marts, at fordelene for selv meget store firmaer var minimale, og at man skulle op på at søge patent i et antal af mellem 4 og 6 lande, før det kunne svare sig.

Fru Dorte Bennedsen citerede min ordførelse ved første førstebehandling. Jeg finder, at fru Dorte Bennedsen som formand for erhvervsudvalget optræder urimeligt i denne sag. Fru Dorte Bennedsen sagde, at jeg havde sagt, at vi betragter dette lovforslag som et forsøg på at hjælpe de erhvervsvirksomheder, store eller små, som har brug for den beskyttelse, patentlovgivningen kan give dem, og at dette lovforslag bør være et rent teknisk problem, som kan løses uden strid.

Fru Dorte Bennedsen glemte – og jeg står her med referatet af min ordførelse fra den 22. april 1977 i hånden, Folketingstidende 1976–77, (2. samling), sp. 2718 og 2719 – at opregne de minuser, jeg nævnte, og hun glemte min slutning, hvor jeg sagde:

»Lad mig slutte af med at sige, at vi i fremskridtspartiet er positivt indstillet over for alt, hvad der vil smidiggøre en behandling af patentansøgninger, men at vi som sagt ikke føler os helt sikre på, at den lovgivning, der ligger på vort bord, er udtryk for dettes virkeliggørelse.«

Må jeg hertil sige, at hr. Lawaetz, hr. Askjær Jørgensen og jeg, som har haft med denne sag at gøre på fremskridtspartiets vegne, i starten var positivt indstillet. På Marienborgmødet for et års tid siden havde vi den opfattelse, at det ville være rigtigt at tilslutte os disse konventioner, men under udvalgsarbejdet har vi ændret mening. Vi har følt, at der er kommet så mange kendsgerninger frem, at vi har måttet sige nej.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at hvis et parti mister sin troværdighed ved at tage mod sund fornuft under udvalgsarbejdet, fortæller det ikke så helt lidt om det politiske klima på Christiansborg.

Ellemann-Jensen (V):

Det har unægtelig været en lang, tidkrævende og kompliceret behandling, vi har væ-